

DE NOODZAAK VAN EEN POLITIEKE OPVOLGING VAN HET VERSLAG

Door Eliane Deproost, adjunct-directrice van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

De voorstelling van dit verslag is geen eindpunt, maar moet juist een startpunt zijn van een proces van politiek debat en politieke actie.. Vandaag overhandigt het Steunpunt het verslag aan minister Christian Dupont, voorzitter van de Interministeriële Conferentie Maatschappelijke Integratie. Het zal worden voorgesteld aan de leden van deze Interministeriële Conferentie. Het Samenwerkingsakkoord voorziet vervolgens dat de regeringen, de parlementen en de bevoegde adviesorganen (zoals de Nationale Arbeidsraad, de Gezins- en Welzijnsraad van de de Vlaamse Gemeenschap, de Conseil économique et social de la Région wallonne, ...) er over discussiëren. Deze debatten moeten de voedingsbodem zijn voor een geheel van gepaste maatregelen inzake de strijd tegen armoede.

De waarde van dit verslag zit niet zozeer in een theoretische of statistische bijdrage dan wel in zijn hoedanigheid van hulpinstrument voor beleidsbeslissingen: het kan een bijdrage vormen voor bijvoorbeeld de Interministeriële Conferentie Huisvesting en het Nationaal Actieplan Sociale Insluiting.

Met dit verslag gaan tegelijk veel verwachtingen gepaard. De opgenomen voorstellen en aanbevelingen zijn door een indrukwekkend aantal actoren en organisaties bediscussieerd en gedragen. Maar de opvolging van de twee vorige verslagen van het Steunpunt was niet zoals verwacht. Ondanks het feit dat verschillende adviesorganen wel een advies betreffende het verslag hebben opgemaakt, was dit niet geval voor alle regeringen. De inhoud van de vorige verslagen werd niet aan alle regeringstafels besproken. De lijst met adviezen is opgenomen als bijlage in dit verslag.

Nochtans is een politiek antwoord op de aanbevelingen in de verslagen broodnodig. Dit is – naast de talrijke voorstellen in het verslag – de centrale boodschap die we met de presentatie van dit rapport willen meegeven.

Drie redenen verantwoorden deze vraag:

1. In de eerste plaats gaat het om uiting van respect voor de kennis en de ervaringen waarover de deelnemers aan het overleg beschikken en de talrijke inspanningen die deze zich hebben getroost om de verschillende ideeën uit te werken. Een opvolging en een grotere communicatie hierrond zijn basisvoorwaarden voor een beleid van armoedebestrijding dat de ambitie heeft participatie en dialoog als structurele instrumenten naar voor te schuiven.
2. Het is van belang om de voorstellen op hun politieke realiteit af te toetsen en een feedback te verzekeren ten aanzien van de deelnemers. Zelf als bepaalde aanbevelingen niet of niet onmiddellijk worden opgevolgd, blijft het essentieel dit in alle transparantie te communiceren.
3. Tenslotte is het van kapitaal belang dat de strijd tegen armoede hoger op de politieke agenda komt te staan. Het initiatief rond het 10-jarig bestaan van het Algemeen Verslag over de Armoede heeft hier alvast een bijdrage geleverd.

We hopen dat deze keer de regeringen het genomen engagement in het samenwerkingsakkoord zullen respecteren om het verslag te debatteren, een advies uit te brengen over de verschillende voorstellen, en een gecoördineerd beleid van gepaste maatregelen uit te werken.

Achteraan zijn de namen opgenomen van de mensen die hebben bijgedragen aan de totstandkoming van dit verslag. Zonder de inbreng van deze grote groep bevoorrechte getuigen had het niet kunnen verschijnen. Het Steunpunt bedankt iedereen voor de moed, expertise en betrokkenheid om mee te werken aan dit proces.